

3-7 Issoudun

4^e dagfondvlucht, een 'Nationale' vlucht, voor ons 720 km. Alweer een pittige vlucht, zoals het haast iedere week gaat. Elke week haken duiven af en ook liefhebbers. Jammer! Ook deze keer zijn er winnaars. De 1st prijs klokte Harm vd Wal en hij pakt ook de 3^e. Op 2 en 5 broer Ale vd Wal. Dan Willem Wagteveld op de plaatsen 4,6,7 en 10. De 7^e stek was voor Raymond de Vries en 8^e was Jelle Stuurman. Echte uitblinkers waren er deze keer niet. 50% of meer haalden Willem Wagteveld en Raymond de Vries. Volgende week weer midfond en dan beginnen ook de jongen!

In een straat dwars op die van ons, woonden Toon en zijn vrouw. Hij kreeg in de loop van de jaren steeds minder te vertellen. Had waarschijnlijk te doen met veranderende hormoonspiegels maar dat terzijde. Toon hanteerde de droge mestmethode en die was bij Toon ook echt droog. Zijn vrouw vond het maar een vieze bende en kwam nooit op het hok. Dat kwam Toon goed uit. In die tijd timmerde je zelf je broedhokken en je kon voorfrontjes kopen in verschillende kleuren. Handig voor de duiven. Daar had Toon een andere oplossing voor. Uit wat wij toen noemden 'vieze boekjes', haalde hij de middenpagina. Die plakte hij tegen de achterwand van de broedhokken. Uiteraard nooit dezelfde kleur naast elkaar. Dat betrof toen nog alleen de kleur van het haar. Bovendien waren de dames allemaal nog gezegend met een flinke bos schaamhaar, al dan niet ook gekleurd. Regelmatig werd er al eens een ververst, als de jongen er teveel op gescheten hadden. Dat ging jaren goed, tot Toon problemen kreeg met de rikketik. Hij moest naar het ziekenhuis voor onderzoek en zijn vrouw zou de duiven voor deze keer wel eten geven. Ze kwam niet verder dan de ingang en haalde vervolgens de buurman, die de plaatjes moest verwijderen en ook voeren. Toon kreeg die avond nog wel bezoek van zijn vrouw, die hem in bijzijn van alle zaalgenoten de huid vol schold.